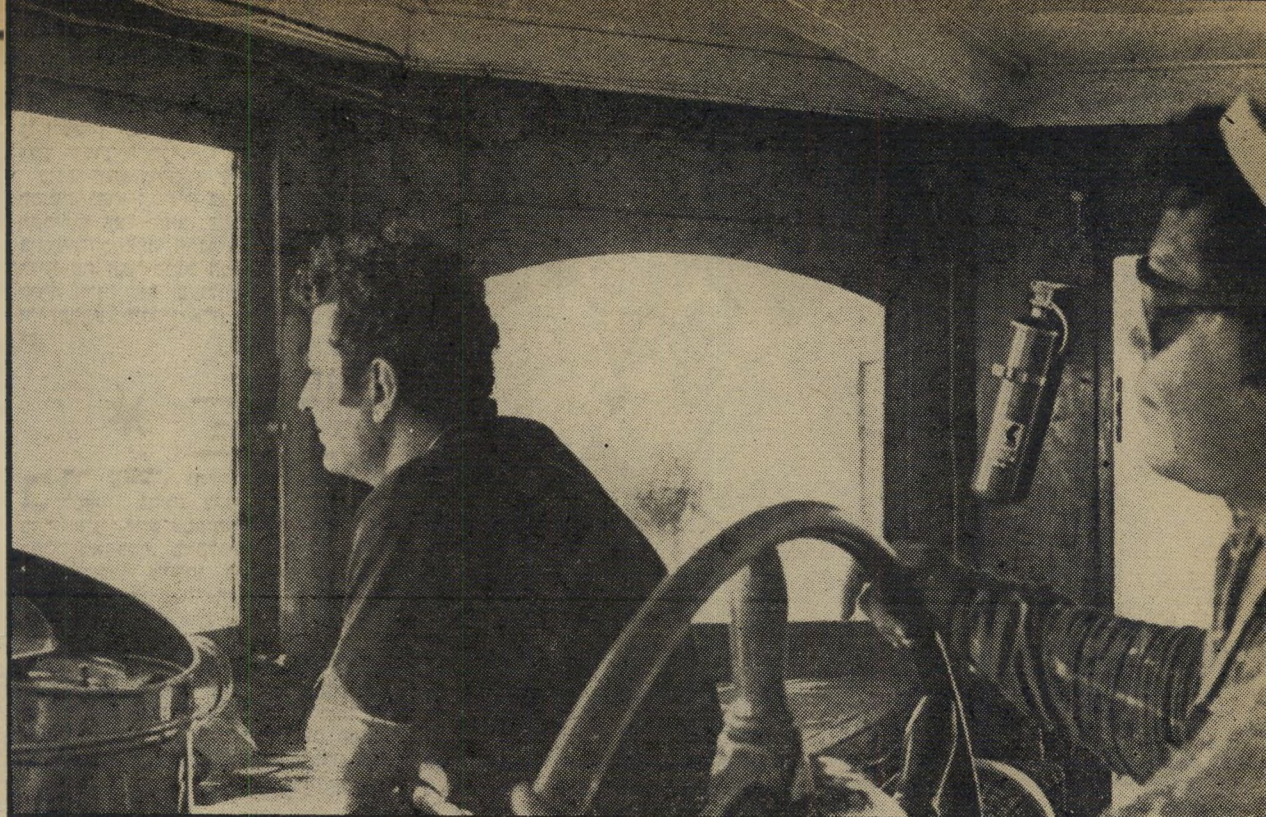

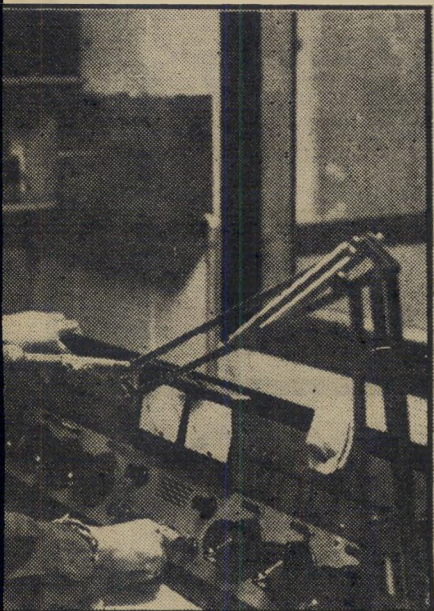
הגבר לבוש השחורים התיישב לבדו ליד ה- העגול בחדר האטום. ביד רועדת מעט התקן המיקרוסופון שעל השולחן לפניו, לגם בהתרגשות לגימות מספל קפה מהביל שלידו, כשעיניו עזרו אחר מחוג השניות הגדול בשעון שממולו. אור נדלק בחדר. "אתה באוויר?" סימן לו מעבר הזכוכית צעיר בעל שיער ארוך וגולש, שהפעיל זה את מכשיר ההקלטה.

מלב ים, במרחק של כ-12 מייל ימיים (כ-22 מטר) מחופי ישראל, מול נמל אשדוד, החלה א- שידור גבוהה, המתנססת כתורן מעל גביה הקטנה, לשלוח גלי רדיו לעבר החוף. "תנו

של השלום — כך מכנים אנשי צוות אוניית השלום את עצמם, "אבל אין לנו נשק, מלבד רעיון השלום." אייבי נתן, שעם התחלת שידור האוניה הגשים חלום בן 5 שנים, נראה בתמונה משקיף לים.

הפיראטים

הדיסק ג'וקי מניש התקליטים מעל אונייתו של א- כמגיש תקליטים בבי.בי.סי. הבריטי, בטלוויזיה רדיו פיראטיות. הוא נראה בתמונה באולפן השידור

השלום הזה מבקר

ראשון על סיפון

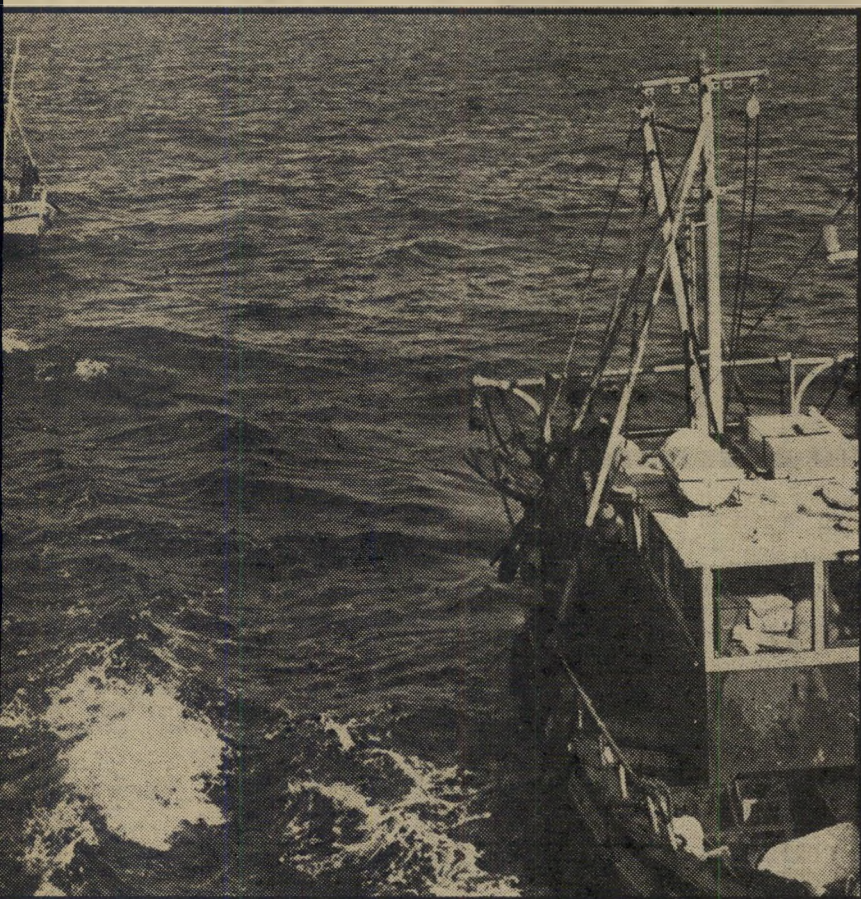
אוניית השלום

של אייבי נתן

חבורה שכזאת

צמד המכונאים המשימים את ספינת השלום הם שני צרפתים מיקצועיים: אוג'ן טיבי, בן ה-23 וברנארד לה'ספילט, מהנדס מכונות ראשי, שהצטרף לצוות יום אחד לאחר שובו מאפריקה.

בלי לאום

מצהיר על עצ- מו רוג'ר בישוף (משמאל) יליד ניו ג'רסי שהיה דייג במו- קו. ז'אן מרי (למעלה) טבח צרפתי באוניה.

העליה לראג

אוניית השלום של אייבי נתן, העור- גנת במרחק של כ-25 קילומטר מ- החוף הישראלי, הפכה תוך ימים ספורים מיום שהחלו שידורי תחנת הרדיו שלה למוקד משיכה לצוותות של עיתונאים וצלמי טלוויזיה.

העולים אליה לרגל במ- צוות האוניה (משמאל) עים אליהם ללב היס- ראל, בספינות דיג ט